

[Ebba Strange.]

udvalget får fulgt op, hvor meget forskning der foregår her i landet, og hvilke resultater man er nået til.

Endelig skal jeg sige lidt om det med personaleoverførelsen, fordi hr. Erlendsson var inde på det. I modsætning til hr. Erlendsson mener jeg, at det er meget vigtigt, at man også fra ministeriets side opfordrer amtskommunerne til at anvende det meget kvalificerede personale, vi har siddende rundt omkring på mødrehjælpsinstitutionerne, bruger dets kompetence og dets erfaring i vejledning af netop disse klienter, som de har været vant til at arbejde med. Og da det ikke er meningen — fra vores side i hvert fald — at der pludselig skal spares personale, fordi opgaven lægges over til en anden instans, er vi interesseret i, at dette kvalificerede personale bliver brugt rundt omkring i amtskommunerne.

Inge Krogh (KrF):

Som nævnt er det foreliggende lovforslag en forberedelse til opløsningen af mødrehjælpen. Med bistandslovens ikrafttræden skal funktionerne overgå til de sociale udvalg i kommuner og amtskommuner, og man må anse det for ganske naturligt, at jordemødre og læger henviser gravide kvinder til hjælp i kommunens sociale udvalg. Vi mener dog, at der måtte være en mulighed for for disse kvinder ikke bare at blive henvist til det lokale sociale udvalg, men til det amtskommunale center. Der kan være ting, det kan være vanskeligt for en gravid kvinde at gå til opholdskommunen med, og det vil i hvert fald betyde noget i de små kommuner, vi har rundt omkring.

På samme måde skal rådgivningsklinikkerne nu flyttes ud, og jeg vil henstille, at man da bruger det højt kvalificerede personale, man har ved mødrehjælpen. Jeg vil også anmode om, at man anvender de klinikker, der er oprettet. Skal der oprettes nye, vil vi foreslå, at de kommer til at ligge i forbindelse med sygehusene i amtet.

Mit parti vil også gå ind for, at det bliver muligt at få vejledningen hos den praktiserende læge. Jeg kan sige ligesom fru Grethe Philip, at jeg er meget chokeret over disse lange ventelister, der af økonomiske grunde er i rådgivningsklinikkerne i øjeblikket.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi er i det store og hele positive over for lovforslaget, men jeg vil godt komme med nogle enkelte bemærkninger.

Som det fremgik ved anden behandling af lovforslaget om social bistand, hører vi til dem, der er betænkelige ved at nedlægge mødrehjælpen nu. Det har flere årsager. Som jeg har sagt mange gange, er vi bange for at fastlåse den sociale klient i det enstrengede system, og samtidig er det min praktiske opfattelse, at der er et meget langt stykke vej endnu, før befolkningen spontant henvender sig til de sociale forvaltninger om råd og vejledning. Det er én af de illusioner, vi gør os herinde. Når vi diskuterer det nye enstrengede system, tror vi, at der ude i landet er opbygget et sådant tillidsforhold mellem socialudvalg og befolkning, at man spontant går derhen. Det gør man ikke for øjeblikket, og der vil derfor blive en masse mennesker, der ikke får den fornødne rådgivning.

Når man nu i lovforslagets § 4 opfordrer læge og jordemoder til at henvise en svanger eller en kvinde, der har vanskeligheder på én eller anden måde, til det sociale udvalg, så tror jeg i hvert fald nok, det kræver en opbygning af en betydelig større tillid.

Når det er sagt, vil jeg dog gerne tilføje, at når det enstrengede system nu engang skal opbygges, er jeg også enig i, at det må være rigtigt at pålægge amtskommunen at sørge for, at befolkningen har adgang til seksualvejledning og vejledning i svangerskabsforebyggelse. Amtskommunen står for sundhedsvæsenet og må som følge heraf også administrere dette felt. Amtskommunen, der administrerer sygehusene, vil også have en klar social og økonomisk interesse i at bidrage til, at aborttallet sænkes, fordi det nu engang belaster sygehusenes sengepladser og ekspertise ganske voldsomt.

Jeg er også overordentlig tilfreds med, at socialministeren vil overveje at få de praktiserende lægers konsultationer og receptudskrivninger til prævention med i de kommende overenskomster. Det har været meget u hensigtsmæssigt, at der har skullet betales så dyrt for dette lægebesøg. Jeg kan se, ministeren ligesom er lidt betænkelig ved, hvor dyrt det bliver, men jeg vil meget gerne understrege, at dette ikke må blive en af de sædvanlige rammelove, som der ikke